

Gewone en de Knikkende vogelmelk

Tot de bloei is **Gewone vogelmelk** een vrij onzichtbare plant. De grasachtige bladeren zijn al wat dor en we zien de groene bloemknoppen. En dan, als het warm en zonnig genoeg is, staat de Vogelmelk opeens in bloei! Met de prachtige witte bloemen als parasolletjes in een scherm. En dan zien we ook de melkwitte kleur van de bloemen waar de plant waarschijnlijk haar naam aan dankt.

De bloemen van de Vogelmelk zijn zeer gevoelig voor licht en warmte. Bij koud en guur weer, zoals de afgelopen weken, gaan ze niet eens open. Maar ook bij warm weer sluiten de bloemen al vroeg. In Frankrijk noemt men Vogelmelk daarom 'Dame d'ouze heures'. In Engeland heet de plant 'Star of Bethlehem' naar de velden rondom Bethlehem die in het voorjaar met de Vogelmelk zijn bezaaid. In Groningen heet de plant steerntje en witsteerntje, in Friesland nakende meisjes, in Salland sterretjes, in de Graafschap Zutphen kraaienlook, in het Oosten van Overijssel en Gelderland vogelmelk, aan de Zoom van de Veluwe maartenbloem, in Kennemerland nakende bruidjes en snotters, op Walcheren wilde zeumerzotjes.

Gewone vogelmelk: net voor de bloei en in bloei

Oorspronkelijk komt de Gewone vogelmelk uit Zuid-Europa en West-Azië. Het is niet duidelijk of hij van nature in Nederland voorkomt en dus wel of geen zuivere stinzeplant is. Zeker is dat de plant lang geleden als sierplant op landgoederen en in tuinen is aangeplant en vanuit daar (ook) is verwilderd. Onder heggen in de uiterwaarden groeide de Gewone vogelmelk vroeger rijkelijk. Verspreiding gebeurt via nevenbolletjes die makkelijk loslaten en met hulp van water, muizen en mieren worden verspreid. De plant maakt ook zaad maar dat kiemt slecht, wat er op kan duiden dat ze hier van nature (toch) niet thuishoort.

Waar Gewone vogelmelk zich op veel plekken thuisvoelt, stelt **Knikkende vogelmelk** hoge eisen aan de bodem en is daardoor veel zeldzamer. Ondanks dat deze soort wel goed kiemend zaad produceert, heeft hij zich nauwelijks verspreid vanuit de oorspronkelijke stinzeplekken. Over de Knikkende vogelmelk bestaat geen twijfel: dit is een echte stinzenplant. Van nature groeit hij op en rond de Balkan. Al rond 1600 is hij naar Nederland gebracht. De bloemen van de Geknikte v een losse, vaak naar één kant gekeerde tros en knikken naar beneden tijdens de bloei.

Volgens de Floron verspreidingsatlas (<https://www.verspreidingsatlas.nl/0895>) komt de zeldzame Knikkende vogelmelk ook in de IJsselvallei nog voor. We zijn heel benieuwd waar?